

Nr 77

Av fröken **Pehrsson m. fl.**, om hänförande av Älvsborgs län till lokaliseringspolitiskt stödområde.

(Lika lydande med motion nr 93 i Andra kammaren)

Stockholm den 20 januari 1970

Maj Pehrsson (cp) *Gudmund Ernulf (fp)* *Olle Eriksson (cp)*

Nr 78

Av herr **Pettersson, Karl, m. fl.**, angående bidragen vid flyttning av arbetskraft.

(Lika lydande med motion nr 94 i Andra kammaren)

Den huvudsakliga uppgiften för staten när det gäller att bidra till arbete i de sysselsättningssvaga regionerna måste inriktas på att skapa fasta arbetstillfällen genom stöd till ökad företagsamhet.

På grund av att sådana sysselsättningsskapande åtgärder icke i tillräcklig grad genomförts har stora insatser gjorts för flyttning av människor från skogslänen till andra delar av landet. Givetvis måste dessa människor ha arbete, men dessa folkomflyttningar har i praktiken blivit tvångsåtgärder för många av de drabbade på grund av att de icke haft någon annan valmöjlighet.

En stor del av de utflyttade vill komma tillbaka till sina tidigare hemorter, så snart sysselsättning kan erbjudas på dessa orter. Genom utförda enkätundersökningar och resultat vid utannonserade lediga platser i dessa områden har det visat sig att en mycket stor del anmäler intresse för återflyttning.

De nämnda enkätundersökningarna har icke företagits för att ge löften om arbeten omedelbart utan har utförts för att utröna intresset för arbete eller företagsetablering inom avfolkningsområdet, i den mån sådana möjligheter skulle erbjudas. Undersökningarna har även utförts för att kunna

påvisa för företag, som visar intresse för lokalisering inom området, att kvalificerad arbetskraft kan erbjudas vid ett sådant etableringstillfälle.

Inom dessa områden finns fortfarande många arbetslösa. Den överhettning som finns i södra och mellersta delarna av Sverige — med därmed följande efterfrågan på arbetskraft — finns icke inom dessa områden. Det är därför angeläget att arbetstillfällena i första hand skapas för de arbetslösa inom området.

Något som kan bidra till att lösa även dessa arbetslösas sysselsättning är att företag, som vill lokalisera sig till området, kan räkna med att erhålla kvalificerad arbetskraft, såsom tekniker, arbetsledare m. m. Omskolning kan utföras av icke yrkesutbildade arbets sökande i samarbete med företaget när tillgång på kvalificerad personal finns tillgänglig. Därmed skulle dessa åtgärder kunna bidra till att ge sämre yrkesutbildad och icke industrivan arbetskraft såväl yrkesutbildning som sysselsättning.

På grund av tillämpningen av gällande bestämmelser har det i många fall varit svårt för återflyttande personal att komma i åtnjutande av samma bidragsmöjligheter som erbjuds dem vilka flyttar i riktning från skogs länen till industricentra i tätortsregionerna.

Från rättvisesynpunkt borde möjligheterna till olika former av statliga bidrag vara likformiga vid tillämpningen, oavsett i vilken riktning arbetskraften än flyttar.

Med stöd av vad här anförts hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att gällande bestämmelser för olika bidragsformer vid förflyttning av arbetskraft tillämpas på samma sätt vid flyttning till som vid flyttning från avfolkningsområden.

Stockholm den 20 januari 1970

Karl Pettersson (m)

Gunvor Stenberg (m)

Bertil Strandberg (m)